

N:o 38.

Af Herr **P. Pehrsson** i Norrsund, *angående anvisande af förslagsanslag till ersättning för vissa konsulats- och expediti-
tionsafgifter.*

Enligt sid. 61 i riksdagens revisorers berättelse om den år 1894 af dem verkställda granskning af statsverkets tillstånd m. m. år 1893 (den sista revisionsberättelse, som finnes i tryck tillgänglig) har till »konsulskassan» influtit i konsulatafgifter 336,082 kronor 91 öre och i expediti-
onsafgifter 25,543 kronor 46 öre, eller sammanlagdt 361,626 kronor 37 öre, som vid våra konsulat uttagits af de förenade rikenas fartyg. Huru stor del af detta, som blifvit erlagdt af våra svenska fartyg, och huru stor del erlagdt af de norska fartygen, framgår icke af revisorernas berättelse. Men det är alldeles påtagligt, att den del, som belöper sig på våra fartyg, är synnerligen afsevärd. Härtill kommer att sjöfartsnäringen drabbas af konsulats- och expediti-
onsafgifter, som tillfalla konsuln, och hvilka följaktligen icke redovisas bland »konsulskassans» inkomster. De konsulats- och expediti-
onsafgifter, som sålunda tynga vår svenska sjöfartsnäring, torde därför, när allt lägges tillsammans, uppgå till ett belopp, som enligt sidan 5 i bevillningsutskottets betänkande n:o 17 vid 1895 års riksdag väl knappast kan anslås till mindre än förslagsvis 175,000 kronor.

Vår sjöfartsnäringens betryckta läge är en allmänt känd och erkänd sak. Det må då anses som en billig begäran, att befrielse från ofvannämnda pålagor måtte ega rum.

På direkt väg, eller genom att utan vidare upphäfva ifrågavarande afgifter, torde denna befrielse icke kunna åstadkommas för närvarande, då detta skulle medföra förändradt sätt för konsulernas aflönande m. m. Deremot vunnes en god lösning af frågan, om svenskt fartygs ifrågavarande betalningsskyldighet hos konsuln upphäfdes, och konsuln samt »konsulskassan»

af staten återbekomme hvad de genom afgifternas borttagande på detta sätt förlorat. Man skulle emellertid också kunna låta fartygens betalningsskyldighet hos konsuln kvarstå, men låta rederierna för sagda utgifter af staten erhålla återbetalning, i de respektive länen hos landtränterierna och i Stockholms stad hos statskontoret eller på annat sätt som utskottet kan finna lämpligt.

Det anslag som för en sådan återbetalning är erforderligt, torde följaktligen kunna uppföras antingen under tredje hufvudtiteln, bland »konsulskassans» utgifter, eller under sjette hufvudtiteln, som i öfrigt disponerar öfver anslagen till sjöfartsnäringens befrämjande eller utgå på något annat sätt, som statsutskottet, dit denna motion torde remitteras, kan finna lämpligt.

På grund af hvad jag anfört får jag föreslå,

att Riksdagen ville besluta att svenskt fartyg skall från och med nästa år erhålla full ersättning för af det samma vid vederbörande konsulat utbetalda konsulat- och expeditionsafigifter samt att i riksstaten för år 1897 för ändamålet uppföres ett förslagsanslag af 175,000 kronor.

Stockholm den 24 januari 1896,

Pehr Pehrsson,
från Stockholms län.

N:o 39.

Af herr **P. Waldenström**, om *skrifvelse till Kongl. Maj:t, angående inledande af underhandlingar med franska regeringen i fråga om försäljning genom ombud af spirituösa drycker.*

Frågan om vinhandlares rätt att genom agenter utbjuda och upptaga order på spirituösa drycker, hvar helst de vilja, är en fråga af så stor vikt